Privește-mă fără să-ți forțezi vederea

On Noiembrie 17, 2021

Perspectiva din care privești o imagine fără contur uman definit, îți formează percepția asupra a ceea ce înseamnă să fii de fapt o fire artistică.

O furnicuță. Atât am în fața ochilor mei, o furnicuță, un banal punct mișcător în care se fixează toată atenția ochilor mei, dar ea reprezintă o unitate de măsură care declanșează creația. Şi oare cum aș putea să privesc această furnicuță cu ochii unui artist care știe cu certitudine un lucru: creativitatea este peste tot, mai ales în sensul îndeplinirii condiției noutății. Căci furnicuța nu știe că o privesc atent, privirea ei fiind îndreptată spre punga de zahăr de pe masă, sperând poate că nimeni nu îi va detecta prezența. Nu știu dacă sunt tocmai o încântare pentru ochii care își ascund vederea...

Atotștiutoare și înțeleaptă, axându-se pe o muncă meticuloasă care necesită multă răbdare, furnicuței nici nu-i trece prin minte că cineva s-a gândit deja la transpunerea ei într-o imagine unică, o imagine ce poate genera noi unghiuri de analiză a simbolurilor care pot fi cuprinse în elementul "noutate" , conștientizări sau mecanisme suplimentare de identificare a cauzelor pentru care se manifestă o anumită preferință pentru arta figurativă.

În particular: din orice unghi aș privi o mică vietate, o imagine a sensibilității în arta plastică, *un sistema de reflexión sobre la realidad y fijación de ideas,* privirea tot nu uită acea mică sferă de existență care devine prețioasă prin însăși călătoria ce o face, traversând spațiul dinaintea ochilor mei cu aceeași discreție cu care artistul își construiește profilul stilistic din fragmente caleidoscopice.

Nu încape îndoială. Perspectiva din care privești subiectul fotografiat, imortalizat într-o privire care nu durează decât câteva secunde, se modifică în funcție de tiparul ideal spre care tinde artistul toată viața lui: un background persistent în memoria lui vizuală.

Leadership: Unghiul din care privești un singur cadru de referință îți poate asigura un background persistent în memoria vizuală a unui artist care dezvăluie multiple variante de receptare a Creației sale?

Dacă te întrebi ce-i cu furnicuța asta, fiind un amănunt imposibil de prevăzut care se naște aleator din manifestarea propriei individualități cu întâlnirea unei priviri admirative îndreptate asupra unei ținte întâmplătoare și simbolice, află că totul depinde de perspectiva din care privești o operă de artă. De asemenea, dacă o imagine vie este privită concentrat mai mult timp, când privirea se mută pe o suprafață de nuanță închisă, aceeași imagine va fi văzută mai degrabă ca o ciudățenie, ca o transgresiune personală, ceva intruziv sau ofensator și, în consecință, nu va fi prea amuzantă.

Hiper-realismul se joacă la limita dintre realitate și artă. Din acest motiv, grație unei priviri reînnoite îndreptate spre furnicuță, fiind și ea o verigă importantă în lanțul ecologic, o viețuitoare foarte prevăzătoare, artistul va încerca imitarea naturii, ducând naturalismul la extrem. Furnicuța va apărea în mod necesar transformat în altceva, anume într-o ființă.

Prin urmare, receptarea creației mele la nivel tematic poate fi determinată prin două variante: printr-o imagine care spune o poveste, și printr-o personificare care stăpânește tehnicile narative. Este nevoie de educație artistică pentru a înțelege acest lucru.

Leadership: Poți să arăți că mijlocul de validare a creației tale depinde de aprecierea unui punct fix sau mișcător, din care se alimentează esența unei viziuni profund figurative?

Încerc să subliniez faptul că personificarea devine obligatorie, artistul decupând din realitate acele părți pe care le găsește interesante și reproducându-le cu maximum de minuțiozitate într-o creație al cărei univers se întrepătrunde cu acela a lui Thales care, pentru a ajunge să descopere proprietățile oricărui triunghi isoscel, nu urmează pas cu pas ceea ce vede, ci încearcă să construiască triunghiul isoscel la modul general.

Într-adevăr, succesorul unui număr este tot un număr, iar cota de originalitate a unei creații este dată de distanța dintre vederea ochilor obișnuiți și vederea ochilor iluminați de reprezentările artei - accesibile în versiunea unei lumi mai mici, reprezentată de modele neregulate și vulnerabile. La fel de cert este faptul că simbolul hărniciei și al stăruinței, care învinge cu hotărâre toate obstacolele, reprezintă o operă a naturii încadrată în coordonatele unei viziuni de o pregnantă originalitate, recunoscută drept unica formă necesară artei, de vreme ce nu poate fi născocită de om prin artă, fiindcă natura este o plăsmuitoare datată cu mult înaintea omului.

Furnicuța nu este o deviere care reduce din puterea unei priviri pătrunzătoare, făcându-și din discreția cu care traversează lumea artistică o redutabilă reflectare în oglinda lumii omului obișnuit, o reflectare în sens alegoric, bineînțeles. Ci, mai degrabă, este forma particulară instituită de individualitate prin care se manifestă esența unei viziuni profund figurative, particularul existând doar pentru a asimila întreaga gamă a elementelor văzute de aproape ce au în contrapondere perspectivele ample, cuprinse dintr-o singură privire.

Leadership: Poți să ghidezi receptarea creației tale la un nivel de Creator fără seamăn, îmbinând într-un singur organism două noțiuni comparate?

În această furnicuță trebuie să se obiectiveze întotdeauna particularul, punând pe primul loc, cât de solid posibil pentru analiza creației artistice, mișcarea neîntreruptă a unui organism inferior destul de impunător ca pondere a conceptului și concepției, dar evolutiv din punct de vedere al arealului tematic abordat de către arta picturii.

Furnicuța se are doar pe sine însăși în totalitatea formelor ei de manifestare și de existență, constituindu-se drept subiect de creație - nu printr-o întrupare a forței îmbinată cu blândețea, ci îmbinând într-un singur organism două noțiuni comparate: omul și natura.

Ea se poate obiectiva ca idee originală de creație doar în măsura în care se întrupează (ca factor senzațional) atât în cuvinte, cât și în imagini, mișcări și momente în mișcare, spre conturarea unui viitor suprarealism. Într-o singură clipă, furnicuța se poate reflecta în dimensiunea microscopică a unei lumi în devenire, ca unitate particulară de formă și conținut, ca unitate de observare a realității prin intermediul unei priviri care nu poate fi observată decât într-o stare în care doar un artist poate să o cuprindă într-o imagine de detaliu.

Iar din punct de vedere al conceptului "nothing is ever too much for doing an impression of reality in painting", cred că furnicuța ar avea ceva important de spus *:"If I do an impression of being someone special, you will imitate and reproduce my actions with spatially congruent body parts, in art."*

Leadershipul este rezultatul comparației pe care o efectuează subiectul între el însuși și alte elemente din jur, încât imaginea care va ajunge la privitor să fie identică cu cea venită de la creatorii de conținut.

Privește-mă fără să-ți forțezi vederea, mi-a spus furnicuța în timp ce o priveam cum se îndreaptă grăbită spre punga de zahăr de pe masă. Iar atunci când vorbele ei mi-au pătruns în adâncul minții, ca un fel de condiționare care a devenit convingere, am realizat pentru prima dată că ceea ce un artist trebuie să scoată în evidență prin intermediul creației sale este imaginea proiectată, punct cu punct, asupra înfățișării celui care stă în fața sa.

Source: https://neculaifantanaru.com/priveste-ma-fara-sa-ti-fortezi-vederea.html